

Український науково-дослідний Центр вивчення аномалій «Зонд»

Україна, м. Київ, НТУУ «КПІ» ім. І.Сікорського
03056 вул. Боткіна 1, корпус 28, к.116
www.zond.kiev.ua, <mailto:srcaa@zond.kiev.ua>

Версія для Інтернету

Протокол Засідання Координаційної Ради №04 (267)

НТУУ «КПІ» ім. І.Сікорського
28 корпус, а.116, м. Київ
17.04.2019

Список присутніх, що зареєструвалися на засіданні:

1. Білик А.
2. Ніколенко В.
3. Челомбітко О.
4. Проноза М.
5. Де Морт М.
6. Леончук І.
7. Руденко І.
8. Кириченко О.
9. Букет А.
10. Коваленко Є.

1. СЛУХАЛИ: Результати виїзного засідання УНДЦА, суміщеного із III Космобіологічним Семінаром у Житомирі

23 березня 2019 року відбувся III Житомирський Космобіологічний семінар.

Загальна тематика Семінару: «Геофізичні аномалії і аерокосмічні явища - земний та космічний виміри».

На серйозному науковому рівні обговорювалися найактуальніші питання екології, дослідження аномальних явищ, пошуку позаземного життя та перспектив космічної експансії.

Висвітлено основні результати на широкий загаль, підкреслено важливість міждисциплінарної співпраці.

ПОСТАНОВИЛИ: розвивати прийняті на семінарі положення, розширити тематики спільних експедицій і можливих лабораторних досліджень.

2. СЛУХАЛИ: Повідомлення про АЯ і їх аналіз

- 2.1. М.Проноза розповів як бачив 07.04.19 в Україні біля мосту на р. Стугна о 0-20..0-40 два синхронних вогні які блимали на місці а потім рухалися в напрямі ПД-ЗАХ.

ПОСТАНОВИЛИ: прийняти до відома, рекомендувати очевидцю наступного разу документувати спостереження за допомогою фото або відео пристрою.

2.2. Керівник харківського філіалу УНДЦА «Зонд», провідний експерт С.Петров переслав повідомлення про «наблюдение НЛО с окраины санатория "Роша" 08.04.19г с 18:50ч» (мова і стилістика оригіналу збережені):

«НЛО сперва был в виде яркого белого источника света, который удалялся около 7-9мин в сторону северо-запада, в районе аэродрома Коротич.

После появился шлейф относительно удаления, а через минуту был эффект разпадания шлейфа на части с последующими остатками в небе в виде облака.

По мнению очевидцев супругов, был эффект выделения неуставленных газов у техногенного объекта. Снято на два мобильного сразу. Видеомомент распада НЛО к сожалению отсутствует.»

За первинним аналізом С.Петрова, згадок в пресі про авіакатастрофу або падіння метеорита не виявлено.

Представлені оригінали фото і відео спостережуваного явища.

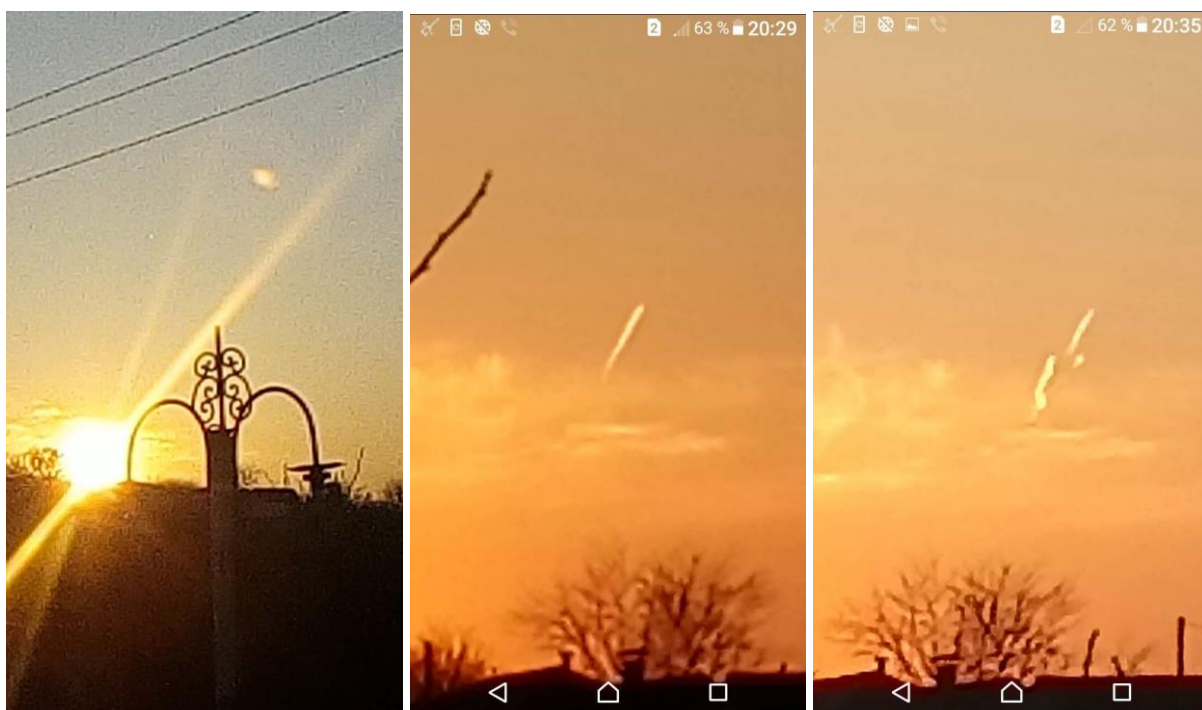

Рис.1.

Висловлені різні версії, заслухані думки учасників засідання.
Поточилася наукова дискусія.

ПОСТАНОВИЛИ: вважати найбільш імовірною експертно встановленою гіпотезою походження представлених на фото і відео феноменів - інверсійний слід від військового реактивного літака чи від пуску ракети. два струмені із сопел розносить вітром із часом. При русі в площині зору спостерігача струмінь може виглядати коротким або зовсім невидним (ще залежить від підсвітки сонцем яке було контровим і інших умов).
Подякувати очевидцю і С.Петрову за надісланий матеріал.

2.3. **В Ірландії побачили таємничі підводні вогні 11.03.2019. Оригінал повідомлення:**

«Дивне помаранчеве свічення було помічено в прибережних водах у міста Бангор в графстві Даун в Північній Ірландії. Фотографії були зроблені ввечері, коли берега огорнув туман. За словами місцевої мешканки Джекі, це майже напевно не було ні

відблиском від Сонця, ні світінням від ліхтарів дайверів. "Ці вогні іноді мерехтіли, виключаючи і знову включаючись через випадкові проміжки часу. Що це могло бути?". Джек і навіть спеціально пройшла в ту сторону, але не побачила на березі нікого з людей (paranormal-news.ru). Ці ж вогні бачили і з іншого району Бангора Stricklands Glen. Очевидиця Єва О'Коннор описує, що спочатку піднявся дивний туман, а потім з'явилося "перикове світіння" на воді, яке було особливо інтенсивним в центрі. "З'явився незвичайний двошаровий туман, коли ми вийшли на прогулянку на берег. Коли ми побачили світіння, то я подумала, що це якимось чином сонце прорвалося через дірку в хмарах. Я вірю в надприродне, але коли бачу щось незвичайне, то завжди намагаюся знайти логічну причину події ". Коли фотографії дивного світіння з'явилися на місцевій міській сторінці в фейсбук, два дайверських клуби Бангора відразу ж спростували причетність до вогнів і заявили, що ніхто з їхніх членів не пірнав в цей час в цьому місці. В основному в коментарях до фотографій було багато жартів про нашестя прибульців або підводний човен що "готується до Брекзиту", але загадка помаранчевих вогнів Бангора так і залишилася нерозгаданою». Джерело: http://paranormal-news.ru/news/v_irlanii_uvideli_tainstvennye_podvodnye_ogni/2019-03-11-15525

Рис.2.

Рис.3.

2.3. Спостереження НЛЮ у США, штат Огайо (мова і стилістика оригіналу):

«Ohio State Highway Patrol Says Reports of Plane on Fire were Unfounded

VINTON COUNTY – Last night March 27, 2019 several calls came into 911 around 9 pm about a plane in the sky that had caught fire and sparks and fire were seen after the initial explosion. A few locals had not only called 911 but had caught this on video

Law enforcement and Fire Departments ran around the county searching for a possible plane down for several hours but did not find any plane that had crashed. Highway Patrol also told SciotoPost that air traffic controllers had not reported a loss of a plane in the area.

Other speculation has brought up that U.S. Military does a lot of training in the area at night and that could be the possible cause

/// As of 11:53 PM: According to the Vinton-Jackson Courier, no confirmations of any incident took place. However, OHP did confirm they were out looking for any signs of any incident and looking further into reports this evening. Any search that was ongoing has been called off.

Original Post: ***SEEKING INFORMATION***

We have received reports of a plane with what is being described as "fire" or "fireworks" shooting out of the rear of this plane in southern Ohio from Chillicothe (Ross County) to Allensville (Vinton County). This would of been between 9:00 PM and 10:00 PM this evening. Did you happen to see it? If so, describe to us what you saw.

Ohio Highway Patrol is out attempting to locate the plane as of one hour ago. We would appreciate any and all reports or pictures.

- 11:03 PM 3/27/2019

As of 11:13 PM: We have had multiple and conflicting reports as to if this was a regular plane or perhaps a military exercise. We are continuing to monitor developments and will bring you more as we have it». Джерело: <http://www.sciotopost.com/ohio-state-highway-patrol-says-reports-plane-fire-unfounded/>

Рис.4.

ПОСТАНОВИЛИ: прийняти до відома, відмітити характерну форму і середовище явищ, враховувати при ототожненні національних АЯ.

3. **СЛУХАЛИ:** Навчальна програма «Базис» - черговий модуль (А.Букет)
Спеціаліст УНДЦА А.Букет в рамках Навчальної програми «Базис» представив черговий модуль «Виживання».

Навчальний модуль 3.

Виживання у диких умовах і у АЯЗ

Ментор: Букет А., м.т.н., учасник експериментально-конструкторського відділу, офіцер запасу.

1. Будь готовий до надзвичайних ситуацій

Змінійте свої харчові стереотипи. Ваша живучість зросте з переходом на їжу, не вбиту нагріванням вище 40 С. Тільки вона стимулює саморегуляцію організму, тим самим, послабляючи потребу в ліках. У неминучий голод шансів урятуватися більше у тих хто не панікує, і практикує періодичні голодування.

У жодному разі не панікувати, заспокоїтись, в істеричному стані людина не може зібратись й прийняти правильне рішення. Будьте готові прийняти негайне рішення, від якого буде залежати ваше життя й життя оточуючих.

Після того, як безпосередня загроза для життя людей минула, варто уважно оглянути своїх товаришів і себе. Всім потребуючим надати негайну медичну допомогу.

Одночасно з наданням першої медичної допомоги необхідно побудувати найпростіший притулок, що захистить потерпілих від вітру, снігу, опадів, бризів прибою, у пустелі - від прямої сонячної радіації й інших несприятливих факторів.

1. Життя в екстремальних умовах

Ви опинились в умовах не звичних для вас... (наприклад потрапивши у телепорт в АЯЗ)

Навколо холодно, жарко, мокро, вітряно, блискавки, пекельне сонце, все залито водою, нема нікого поряд, тихо до крику, ліс, хащі, пустеля, гори, море, болота, немає їжі, одягу, взуття, усіх засобів комфорту, які оточували завжди... Головне не панікувати і не впасти в істеріку! Все нормально, просто ви опинились в екстремальних, в даний час, умовах, з часом звикнете і зрозумієте - нічого страшного нема!

Розбудіть своє я, свої інстинкти і ви виживете.

Місце, де Ви збираєтесь розташуватись, повинно бути сухим. Знайдіть невелике підвищення. У жодному разі не розташовуйтеся в яру, ямі. Ризикуєте під час дощу виявитися в калюжі або посередині струмка. Обов'язково подивіться, куди буде текти вода. Зверніть увагу на те, щоб поруч не було сухих, нахилених у Вашу сторону дерев. Якщо підніметься вітер - вони можуть впасти на вас. Подумайте, де буде багаття. Тент потрібно встановлювати з нахилом від багаття, щоб вода могла спокійно стікати. Крім того, тент буде відбивати тепло на Вас, коли Ви під ним влаштуєтесь. Місце ночівлі вибирайте в сухому лісі. Віддавайте перевагу хвойному лісу, ялинковому або сосновому. Алгоритм підготовки до ночівлі такий, на ходу зібрати ціпків для багаття, розпалити вогонь і закип'ятити воду, поставити намет, засипати продукти для приготування їжі, зібрати дров на ранок, підготувати намет до ночівлі (коремат, спальник, укласти рюкзак), приймання їжі, туалет, спати. Найважливіша їжа - вечеря. Щільно снідати й обідати не потрібно. Буде важко йти, та й просто шкідливо. Якщо піднявся вітер, намагайтесь щоб він дув з боку. Зберіть більше дров, поки світло. Краще, якщо частина дров залишиться. У темряві намагатися знайти дрова небезпечно, можна провалитися в яму, натрапити на гострий сучок. Розпаліть багаття. Для розпалювання краще використовувати нижні, сухі гілки ялини, сосни. Можна наскрябати з ялинових стовбурів смоли. Добре розпалюється береза - тільки будьте обережні, при горінні можливий викид палаючих крапель дьогтю. Якщо вже зовсім мокро, то Вам допоможе ніж. Треба розщепити ним всохлу гілку, і настругати із середини розпалювача. Коли багаття розгориться, утвориться вугілля, додавайте в нього потроху різні дрова, вони подимлять, висохнуть і будуть нормально горіти. Одна третина сухих дров може підтримувати горіння двох третин сирих. Зранку завжди прохолодно й сиро. Обов'язково збережіть більше дров на ранок. Ні коли не ночуйте у взутті, навіть якщо на вулиці дуже холодно. Щільно зав'язані шнурки перешкоджають кровопостачанню й ноги замерзають ще сильніше. До ранку ноги якщо не опухнуть, то не відпочинуть і ходити багато не залишиться сил. Обов'язково на ніч розстегніть ремінь, ширінку й верхні гудзики сорочки - краще відпочинете. Пам'ятайте, що на морозі набагато небезпечніше спітніти, ніж змерзнути. Піт замерзає на білизні, у такому випадку запалення легенів забезпечено. Якщо ви все-таки спітніли, зніміть із себе весь одяг, аж до білизни. Нехай вона промерзне, а це відбудеться швидко, і злегка розігрійте й підсушіть її поруч із полум'ям багаття, це називається - сушіння виморожуванням. Товстий в'язаний светр на ніч можна вивернути на виворіт, тоді з нього вивітриться частина поту. Якщо на вулиці холодно, а ви ночуєте наодинці, то можна розігріти камінь на вогні, або зігріти води й залити в пляшку або фляжку, обернути в рушник, ганчірку, і спати з ним в обіймах. Особливо холодно буває під ранок, коли до всього іншого додається вологість.

2. Дика природа

Звірі, як правило, бояться виду й запаху вогню. Вовки полюють зграями, у березні місяці у них гони, ходять вони зграями біля самки й украй агресивні. Ведмідь здатний наздогнати коня на скаку й чудово лазить по деревах. Рись полює вночі, на дрібну дичину, але не побоїться піти й на козулю, чудово пересувається по деревах, не залишаючи слідів на землі, рухається майже безшумно, як і всі котячі, атакує стрибком на спину ззаду. Ознакою того, що в лісі водиться рись, є обдерта нижче грудей, кора дерев. Лосі травоядні, але затоптати може на смерть. Ніколи не полюйте на лосів на відкритому просторі. Від кабана можна врятуватися на дереві. Росомаха - упевнений у собі, украй наполегливий і хитрий звір. Буде переслідувати довго й завзято. Лиси дуже боляче кусаються, залишаючи довго незагоювані рани, і переносять сказ. Ніколи не беріть дикого зайця, нехай навіть пораненого або приглушеного в руки. Заєць, не дивлячись на дрібні розміри, має дуже сильні задні лапи й здатний порвати пазурами живіт.

3. Будівництво укриття й облаштування табору

Місцеві умови й матеріали визначають тип споруджуваного укриття. У денний час обійдіть околиці в пошуках найкращого природного укриття від вітру, дощу й холоду. Розбитий літак або автомобіль може забезпечити матеріалами для будівництва. В укритті повинно бути більше одного вентиляційного отвору.

Місця не придатні для облаштування табору.

- Дно долин і глибоких розломів - там волого й більш холодно вночі.
- Тераси на схилах гір або пагорбів, де ґрунт утримує вологу.
- Гірські відлоги, що ведуть вниз до води, які найчастіше виявляються шляхами тварин до місць водопою.
- Місця, розташовані занадто близько до води (вас турбуватимуть комахи, а сильні дощі можуть стати причиною розширення ріки й паводка. Це відноситься також до старих висохлих русел).
- Поблизу одиноких, окремо стоячих дерев, які притягають блискавку.
- Поблизу гнізд бджіл і шершнів.

Де влаштовувати табір.

Не варто займатись вибором місця для табору ввечері, після денного переходу. Притулок повинен укривати від вітру, поблизу від джерела води (але без ризику виявитися затопленим при паводку), з гарним запасом дров поряд (у лісових районах тримається узлісь, з яких відкривається гарний огляд). Перевірте, щоб у вас над головою серед дерев не було сухих гілок, які можуть впасти на вас при сильному вітрі. У жодному разі не таборіться на звіриній стежці. Пам'ятайте, що плескіт води здатний заглушати інші шуми, які можуть указувати на близьку небезпеку.

4. Типи укриттів.

Миттєві укриття.

У тих місцях, де для будівництва укриття немає підходящих матеріалів, використовуйте природні укриття. На абсолютно відкритих рівнинах сідайте спиною до вітру, склавши все своє спорядження за спиною в якості вітролому.

Укриття з коренів.

Коріння, що переплітаються, і вивернуті з землі в основі впалого дерева являють собою відмінний вітролом. Для додаткового захисту переплетіть гілками корінь, що стирчить із боків укриття.

Природні поглиблення.

Навіть дрібне поглиблення може вкрити від вітру, але варто передбачити захист від води, що тече зверху, якщо таке укриття розташоване на схилі пагорба або гори. Зробіть над поглибленням дах для захисту від дощу й збереження тепла. Кілька міцних гілок витримують вагу покладеної зверху тонкої колоди, на яку як крокви кладуть більше короткі гілочки, прикриті дерном, гілками й листям.

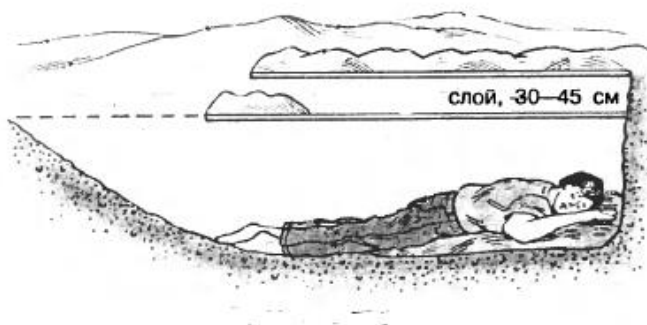
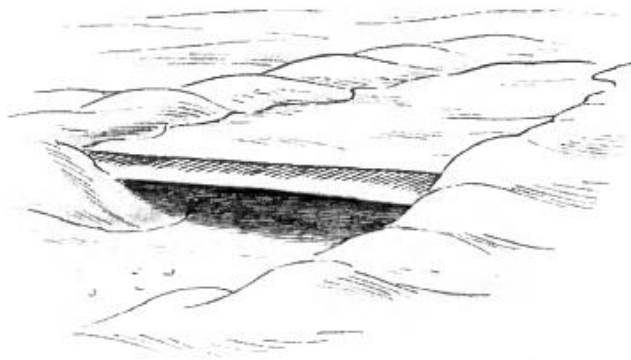

Рис.5.

Зваляні дерева.

Стовбур зваляного дерева може стати захистом від вітру, якщо розташуватися під правильним кутом під ним. Колода також є відмінною для односкільного даху з гілок.

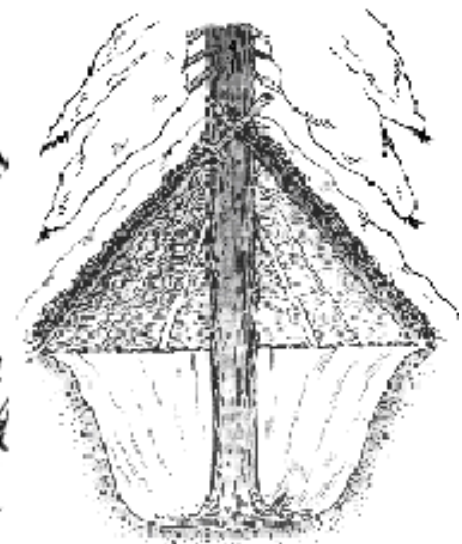
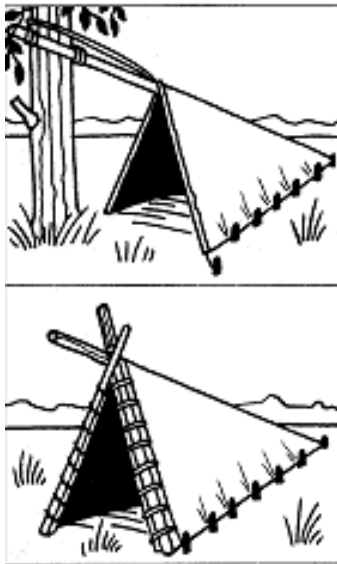

Рис.6.

Дренаж і вентиляція.

Стічна канавка, вирита навколо будь-якого укриття, у якому ви перебуваєте на рівні землі або нижче його, позбавить від скупчування води. Не намагайтесь закрити наглухо всі отвори: вентиляція має велике значення.

Укриття з кам'яними стінами.

Укриття більш зручне, якщо його висота дозволяє перебувати в ньому сидячи.

Збільшити висоту укриття можна за рахунок каменів, складених невисокою стінкою навколо знайденого поглиблення. Отвори між каменями закрийте дерном або листям, змішаним з землею.

Укриття з тентом.

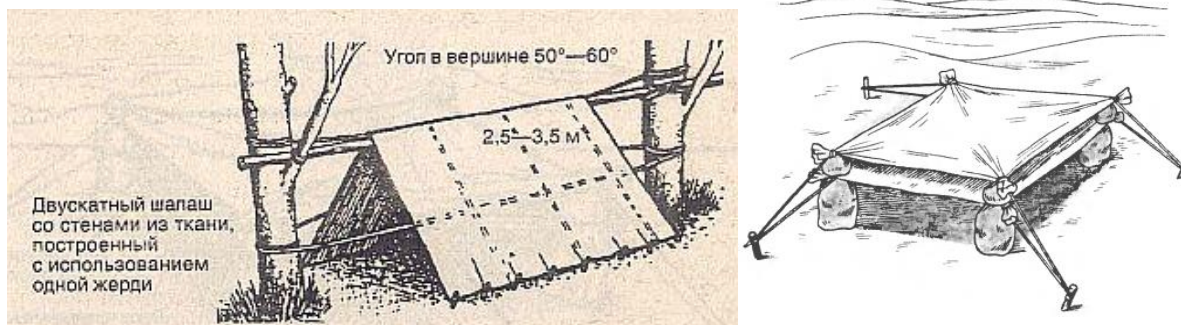

Рис.6.

При наявності водонепроникної тканини, брезенту, парусини або поліетиленової плівки можна побудувати ряд різних укриттів. Використовуйте природне укриття або зробіть трикутне укриття з вершиною, поверненою до вітру. Краї тенту закріпіть кілочками або придавіть каменями. Якщо тент досить великий, підкрутіть його під себе з тієї сторони, де він опускається до землі. Як підстилку використовуйте суху траву, листя або папороть. Не лежіть на холодній або сирій землі! Будь-яка щільна тканина не пропустить дощ, якщо буде встановлена під великим кутом. Влаштовуйте одне укриття всередині іншого, тільки в рідких випадках дощ пройде через обидва. Під час дощу намагайтесь не доторкатися до внутрішньої поверхні тканини, бо вода протече крізь неї. Із трьох і більше паличок можна зробити навіс трикутної форми, спрямований гострим кутом на вітер. Такий притулок краще протистоїть вітру й у ньому тепліше. При сильному вітрі навіс робиться більш низьким, а стовпи закріплюються за допомогою прив'язаних до них двох-трьох відтяжок. Щоб вітер не задирав тканину, її нижній край можна пригорнути каменями, рюкзаками, або підкрутивши край, на нього сісти.

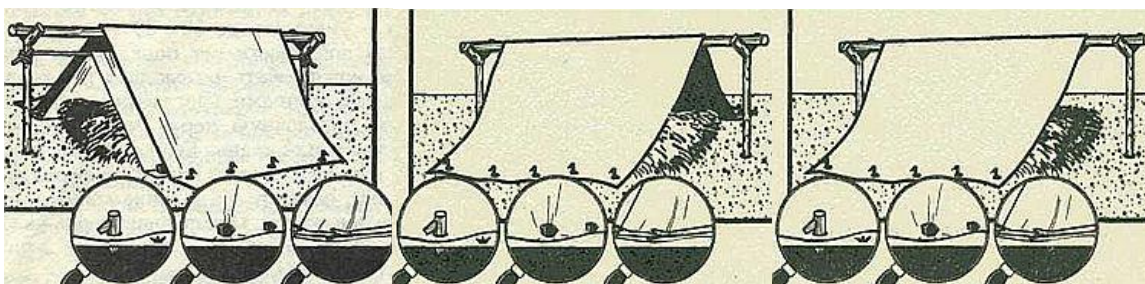

Рис.7.

Вігвами

Такі укриття будують із трьох або більше похилих опорних палиць, які утворюють конус. Їх зв'язують у місці схрещення. Палиці можуть бути зв'язані на землі, а потім встановлені на місце, після чого вкриті шкірами, березовою корою або тентом. Для вентиляції нагорі залишіть отвір. Палиці, установлені під меншим кутом до землі, збільшують площу укриття, але вода стікає з нього гірше.

Укриття на болотистій місцевості

Лежанка.

Найпростіша лежанка представляє собою два товстих (діаметром 50-60 мм) стовбура, покладених паралельно один одному на землю, або на підкладені під їхні кінці плоскі камені. Зверху на стовбури впритул треба настелити жердини, попередньо зрубавши на них всі гілки й сучки.

На отриманий каркас-настил можна накидати для м'якості ялинові гілки, листя, суху траву, очерет. Над такою імпровізованою лежанкою можна спорудити навіс, курінь, або розтягти шматок поліетилену.

У мокрий ґрунт убиваються чотири товсті роздвоєні на кінці гілки. У рогатки укладають два тонких стовбури, на які, настиляється щільний жердевий настил. Щоб жердини не роз'їжджалися під вагою людини, їх треба вперти у виступаючі кінці рогаток або зв'язати. Таку лежанку при необхідності можна підняти на 0,5-0,8 м. над рівнем землі. Невелику лежанку - "гніздо" можна спорудити, уклавши впритул жердини на дві паралельні товсті гілки, розташовані на одному рівні на двох близько стоячих деревах, або навіть на дві близько розташовані гілки одного дерева.

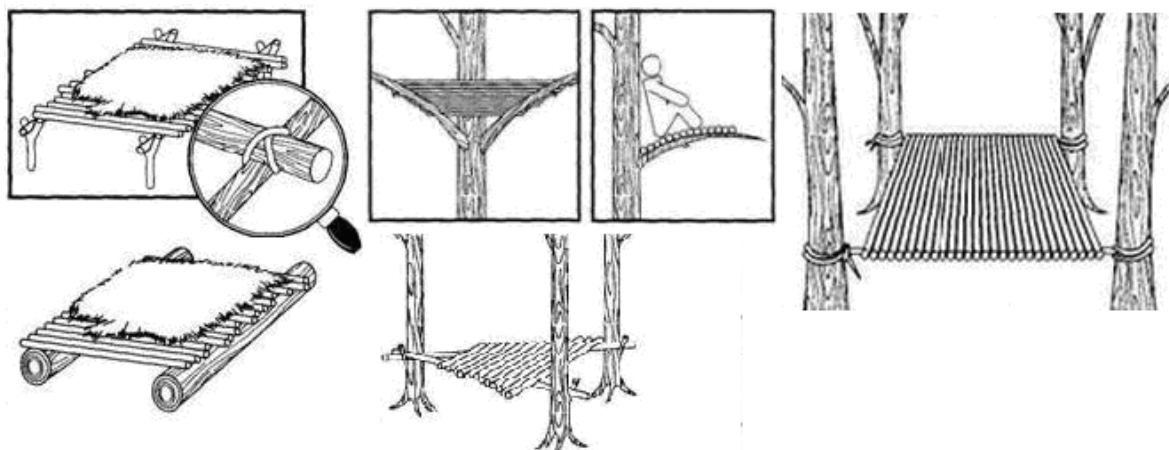

Рис.8.

Гамак.

Якщо є міцна мотузка, можна спорудити кілька видів гамаків. Трикутний гамак будується між трьома деревами, для цього мотузка міцно розтягується між стовбурами, а щоб не сповзала вниз, закріплюється за сучки й нерівності на корі. На мотузку зверху настиляються тонкі жердини, гілки. Жердини настилу, щоб вони не зміщалися в сторони, бажано підв'язати до мотузок. Такий гамак не рекомендується піднімати занадто високо, бо на нього буде важко вилізти. Якщо мотузку розтягнути між чотирма деревами, вийде гамак прямокутної форми, що відрізняється більшою площею й стійкістю.

Мотузку можна замінити довгими жердинами, покладеними на сучки близько розташованих дерев. На зафіксований у такий спосіб каркас зверху укладаються гілки, що утворюють настил. Щоб гілки настилу не розповзалися, їх потрібно розташовувати щільно від стовбура до стовбура, або прив'язувати. При відсутності на стовбурах підходящих сучків можна зробити в корі глибокі затеси-поглиблення, у які вставити жердини й притягти їх до стовбура за допомогою дроту або мотузки.

Курінь-Гамак.

З двох сторін до стовбурів двох дерев, розташованих в 2-3 м. один від одного, притискаються дві довгі каркасні жердини, які стягаються по всій довжині міцною мотузкою, що одночасно виконує роль настилу. Під вагою людини, що сіла на гамак, каркас просідає вниз і заклинюється на стовбурах.

Вище каркаса на виступаючих сучках стовбурів можна закріпити 1-2 жердини, через які перекинути тканину або шматок поліетилену для утворення навісу-даху.

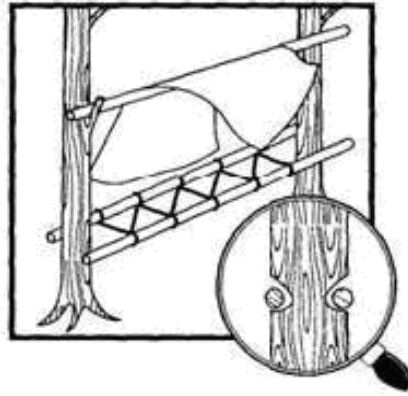

Рис.9.

5. Що робити зранку.

Гірший варіант - нічого не робити. Хто рухається, працює - той виживає. Зберіть ще дров, зробіть зручну лежанку, підтягніть, поправте тент, але в жодному разі не йдіть далеко від укриття. Маючи зручну стоянку, можна протягнути досить довго, навіть без води і їжі. Якщо ж прийнято рішення вибратися, то обов'язково зберіть табір, заготовте трохи сухого розпалювача (якщо потрібно-підсушіть біля вогнища, загорніть у тент) і в дорогу. Поспішати не треба. Будьте обережні – береги річок можуть виявитися топкими. Особливо остерігайтесь зарослих лісових озер. Для проходу заболочених ділянок зріжте високу міцну палицю. Вона повинна витримувати Вашу вагу.

6. Як вижити в лісі без їжі

Сама поживна білкова їжа - дощові черви. Треба накопати їх і помістити на кілька годин у проточну воду, щоб вони очистились від землі, можна також їх відварити. Борошно можна зробити з жолудів і навіть з коренів кульбаби, спершу висушити, потім двічі вимочити й лише потім, знову висушивши, змолоти в борошно або крупу для приготування каші. До активної їжі відносять злаки, які перед їжею витримують зволженими до появи паростків близько 1 мм., а також мед, сухофрукти, різне насіння, горіхи. Для підвищення біо цінності меду додайте в нього молоді гілочки хвої (що з'являються весною) у пропорції 1:4. Отриманий продукт залиште на майбутнє. Кілька ложок меду з хвоєю разом із сирою чистою водою замінюють вагітним жінкам перший прийом їжі. Потрібно пити багато сирої води на сніданок. Як тонізуючі напої придатні холодні трав'яні настої на сирій чистій воді, підсолоджені медом або сухофруктами.

Не рекомендується їсти:

рослини, що виділяють на зламі молочний (схожий на молоко) сік, тому що серед них багато отрутих;

гриби з неприємним запахом, що мають на ніжці стовщення схоже на кубло, переспілі й зіпсовані.

цибулини без характерного цибулинного або часникового запаху;

кісточки й насіння плодів, що вам не відомі;

траву й рослини з малюсінькими шипиками на корені й листах, що нагадують волоски.

Старе, зів'яле листя рослин (у тому числі чорниці, малини, вишні), у якому у міру дорослішання можуть накопичуватися отруйні речовини.

7. Розведення вогню в екстремальних ситуаціях.

Навколо купки моху складіть конус з щіпок, призначених для розпалювання. Підпаліть мох. Як тільки займеться, додавайте в багаття більші ціпки, або запаліть пучок сухих тонких гілочок і підсуньте його під конус із розпалювачами. Звичайні сірники варто зберігати в герметично закритому контейнері. Щоб сірників вистачило на більше довгий строк, їх можна розщепити уздовж на дві половинки. Щоб запалити відсирівший сірник, чиркайте ним не уздовж запальної смужки, а навскіс. Якщо ваше волосся сухе й не дуже жирне, то потріть по ньому відсирівший сірник, статична електрика висушить сірник.

Одержання вогню за допомогою лінзи.

Сонячні промені, сфокусовані лінзою, можуть запалити мох. Використовуйте збільшувальне скло зі свого набору для виживання, об'єктив фотоапарата, бінокля або підзорної труби. Сфокусуйте сонячні промені в одну крихітну яскраву крапку. Тримайте її на одному місці, прикриваючи від вітру. Коли мох почне жевріти, злегка роздуйте вогонь.

Вогненний лук.

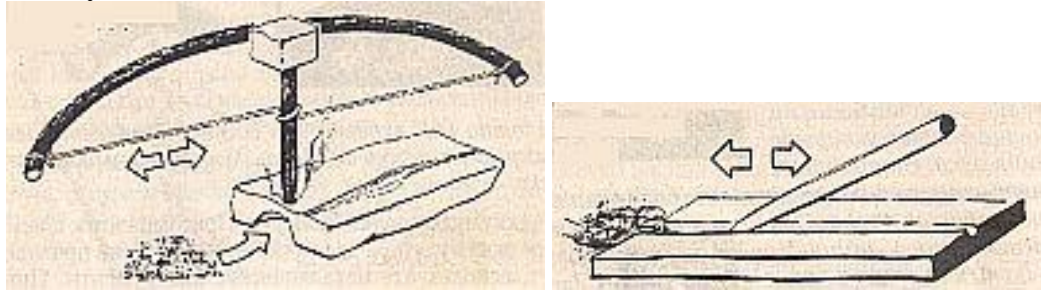

Рис.10.

При обертанні стрижня із твердої деревини в поглибленні, зробленому в підставі з м'якого дерева, під впливом сили тертя утвориться легко займистий дерев'яний пил і тепло. Зробіть невелике поглиблення поруч із краєм підставки. Знизу, під поглибленням, виріжте порожнину для моху. Стрижень, що буде обертатись, зробіть циліндричної форми. Із гнучкої гілки, мотузки або шнурка від взуття зробіть лук. Використовуйте камінь із ямкою або шматок дерева з вирізаним у ньому поглибленням, щоб притискати зверху стрижень у процесі його обертання. Тягайте лук вперед-назад, щоб надати стрижню обертовий рух. Коли стрижень почне заглиблюватися в м'яку дерев'яну підставу, збільште швидкість обертання. Коли стрижень увійде в порожнину, підсилюйте тиск на нього й ще більш прискорте рух лука. Тримайте стрижень у вертикальному положенні, рівномірно працюючи луком. Продовжуйте працювати луком доти, поки розпечений кінчик стрижня не впаде на мох. Злегка подміть на нього, щоб спалахнув вогонь.

Обертання стрижня руками.

Це спрощений варіант описаного вище способу видобутку вогню. Виріжте V-образну виїмку в підставі із твердого дерева. Поруч із виїмкою зробіть невелике поглиблення. Як обертовий стрижень використовуйте палицю з м'якої деревини. Катайте стрижень між долонями, втискаючи його в поглиблення. Коли від тертя кінчик стрижня розжариться до червоного, піднесіть його до моху й роздуйте вогонь. Щоб підсилити тертя, насипте в порожнину трошки піску.

Вогненний плуг.

Виріжте прямий паз у підставі з м'якої деревини, стрижнем із твердої деревини робіть швидкі рухи вперед-назад по пазу. При цьому утвориться губка, що потім запалюється.

Способи розведення багаття

Для багаття краще вибрати захищене від вітру місце, не ближче 5-6 м. від наметів, дерев, чагарників, так, щоб на них не летіли іскри. Над вогнищем не повинно бути гілок, а знизу - виступаючих із землі коренів. Ніколи не розводьте багаття у хвойних молодняках, на шарі сухої трави, хвої, мохів. Полум'я здатне поширюватися на них зі швидкістю вітру. При влаштуванні багаття на розсипах каменів у лісі або на торфовищі вогонь піде в глибину, і навіть від добре залитого багаття через багато годин здатна спалахнути пожежа. Бажано використовувати старе кострище. Якщо його нема, на обраному місці знімають дерен і кладуть його в тінь землею нагору. Поблизу майбутнього багаття в радіусі 0,5-1 м. очистите землю від усього, що здатно зайнятися від іскор (суху хвою, листя). Багаття можна швидко розпалити, якщо покласти в порожню консервну банку, обкладену гілками у вигляді піраміди, папір (ганчірку), просочену жиром або соляркою, і підпалити. Не слід розпалювати багаття під деревом, покритим снігом, тому що від тепла сніг може обвалитися й погасити його.

Розпалювачі краще збирати по дорозі, а не на стоянці (привалі), де їх може й не бути. Щоб розвести багаття на снігу, треба нарубати 6-7 сирих жердинок товщиною 8-10 мм. і довжиною 1,5 м. На потрібному місці сніг утрамбовується й на нього укладають впритул жердинки. На них і розводять багаття. Такий спосіб можна використовувати при короткочасних стоянках. Поки полум'я не розгориться, укрийте його від дощу й вітру - тримаючи зверху тент від намету або плащ. Потім поступово підкладайте дрова потовстіше. Не поспішаєте класти велике поліно - воно не займеться, а згасить вогонь.

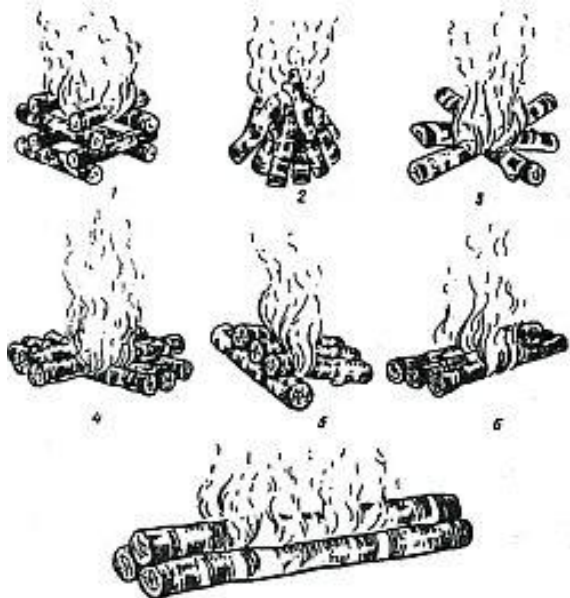

Рис.11.

Дрова не накидайте купою, а кладіть із проміжками, щоб був доступ повітря до полум'я. Найбільш популярні види багать: "Курінь" застосовується для розпалювання, варіння їжі в одному посуді або в дощ; "Колодязь", "Зоряний", "Тайговий" дають гарний жар і утворюють багато вугілля, на них зручно готувати їжу в 2-3 посудинах одночасно; "Нодья" або "Три колоди" горить рівним жарким полум'ям кілька годин без додаткового палива (при діаметрі колод 25-40 мм - всю ніч), використовують, найчастіше, для обігріву при ночівлі без наметів. Три колоди: спочатку на трьох прямих, без гілок, колодах роблять численні надруби сокирою, потім розгрібають уздовж уже палаюче багаття або вугілля, кладуть туди хмиз, дрібні поліна, коли вони запалюються - заготовлені дві колоди під гострим кутом до напрямку вітру на відстані приблизно половини їхнього діаметра, так, щоб вугілля було в основному між колодами, після того, як вони розгоряться, зверху кладуть третє. У міру вигорання колод, їх повертають (наприклад, за допомогою двох сокир, уткнутих з торців колоди), щоб вони знову рівномірно прилягали. Безпосереднє розведення багаття починається із запалювання розпалювачів. Розпалювачі - якийсь матеріал, здатний на невеликий час дати досить велике полум'я, щоб від нього зайнялися зовсім тонкі сухі гілочки товщиною із сірник. Потім підкладають гілки побільше, по товщині десь з олівець. Коли розгоряться й ці, кладуть наступні, товщиною в палець. Так, поступово, кладуть у багаття усе більш й більш товсті дрова. Всі дрова повинні бути сухими. На розпалювачі, годиться папір, кора, відшарування кори берези (берест). Берест запасують, коли під час переходу знаходять гниле або завалене дерево. Як розпалювачі використовують дуже тонкі щіпки (майже стружку), що беруть із середини сухого поліна, розколотого уздовж, або дрібні сухі гілочки ялинки, їх майже завжди можна знайти на великій ялині, якщо заглянути під звисаючі гілки. Розпалювачі укладають на землю, а зверху кладуть гілочки, але не багато, щоб розпалювачі не були завалені. Розпалювачі треба підпалювати знизу - тоді вони запаляться усі. У перші дві-три хвилини потрібно весь час підкладати у вогонь паливо, не завалюючи вогонь.

Укладайте паливо в багаття таким чином, щоб між гілками залишалися протяги, необхідні для доступу повітря. Поки в багатті не утворилося вугілля, воно може згаснути дуже легко.

Способи розведення багаття під дощем.

При розведенні багаття під дощем на перезволоженому ґрунті, потрібно знайти підвищену, більш-менш суху ділянку під костровище. На вологому ґрунті треба зробити настил з каменів або колод. На дуже вологій поверхні або на болоті такий настил роблять з колод, покладених одна на одну у вигляді зрубу, або піднятим на рогатках. Можна використовувати в якості багаття навіть плаваючий настил у вигляді плоту з 2-3 рядів колод, зв'язаних дротом. Обов'язково захищайте багаття зверху від дощу й крапель, що падають із гілок дерев. Для цього можна поставити над багаттям вігвам, розтягти двохилий навіс - курінь зі шматка брезенту, або плівки.

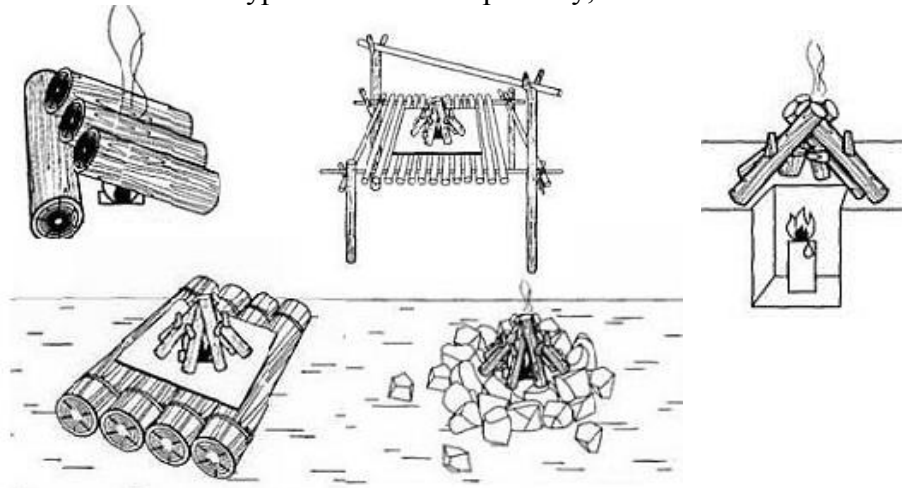
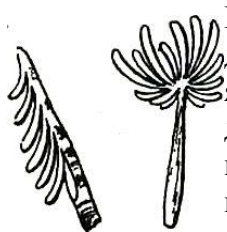

Рис.12.

Берест добре горить, навіть, мокрим. При відсутності бересту розпалювачі добувають з середини сухих деревних стовбурів. Чим сухіше дерево, тим якісніші розпалювачі. Над сухим розпальним шалашиком укладаються дрібні дрова. Тонкі розпалювачі в цьому випадку не потрібні. При відсутності достатньої кількості сухих дров, для їхньої просушки можна використовувати багаття-піраміду: для цього над ямою, де викладене запальне багаття, укладаються в зруб розколоті уздовж поліна. Під час сильного дощу таке багаття бажано захистити. Треба пам'ятати, що при розведенні багаття під дощем потрібно заготовити розпалювачі й сухих дров в 2-3 рази більше, ніж у суху погоду. І обов'язково захистити їх від опадів. Якщо у потерпілих знайшовся бензин або спирт, треба просочити ними згорнутий у щільний джгут шматок тканини й використовувати його як розпалювач, також добре й довго горить пісок, просочений бензином, насипаний у яму, викопану в ґрунті. Якщо той же пісок насипати в яку-небудь ємність, а потім просочити бензином і підпалити - вийде примітивне вогнище.

Для розпалення вогнища необхідно:

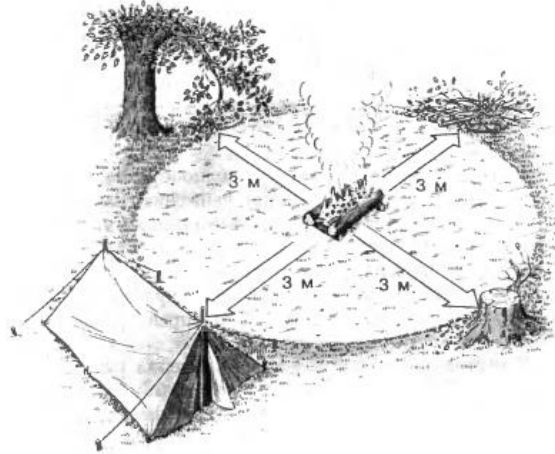

Рис.13.

Узимку з гілок розташованих поряд дерев збити шапки снігу, щоб вони, упавши, не загасили багаття.

Улітку відгребти з багаття суху траву, листя.

На вологому ґрунті зробити настил з колод або каменів.

Приготувати розпалювачі - сухі обтесані палички, пучки сухих дрібних гілок.

Приготувати в достатній кількості запальні дрова - палички товщиною з палець, вистругані із середини розколотого уздовж поліна.

Захистити багаття від опадів за допомогою тенту.

У мокру погоду на дровах зробити затеси - до сухих шарів деревини.

При сильному дощі викладати багаття "дах", або "скат", що захищає багаття від намокання.

Використовувати для розпалення багаття сухе пальне або свічу.

До розведення багаття заготовити запас сухих дров для його підтримки.

Підсушувати вологі дрова біля багаття.

Не можна:

Розводити багаття поблизу стовбурів і на коріннях дерев.

Розводити багаття під низькими кронами дерев.

Розводити багаття у хвойних молодняках.

Розводити багаття в заростях сухого очерету.

Розводити багаття на торфовищі.

Розводити багаття під деревами, на гілках яких лежать шапки снігу.

Наближатися до вогню в нейлоновому й іншому легкозаймистому одязі, що плавиться.

Працювати біля вогню з розпущеними волоссям.

Підкидати у вогонь порох і інші вибухові речовини.

Додавати у вогонь бензин і інші легкозаймисті рідини.

Завалювати багаття, що тільки розгорілось, надлишком дров.

При наявності сірників ви можете розводити вогонь у будь-яких умовах і в будь-яку погоду. Необхідно навчитися, як можна довше зберігати полум'я сірника при сильному вітрі. У мокру погоду сухе паливо ви знайдете під стовбурами повалених дерев. У місцевостях з рідкою рослинністю, як паливо можна використовувати сухі трави, тваринні жири, а іноді навіть вугілля, сланцевий дьоготь або торф. Навіть у дощ смола ялинових шишок або сухих пнів швидко займеться. Суха кора берези також містить смолисті речовини, які швидко загоряються.

8. Правила пересування.

Ви маєте проходити далекі відстані в різну пору року, на місцевості з різним рельєфом, при цьому, витрачайте свої сили на пересування максимально ефективно.

Правила пересування на далекі відстані

- 1) При плануванні переходу на далекі відстані, необхідно визначити маршрут і швидкість руху, час привалів, медичне забезпечення, можливі зміни метеорологічної обстановки.
- 2) При плануванні маршруту рекомендується уникати різні природні перепони (скелі, болота, чагарники ітп.). Для цього на карті наносяться чіткі орієнтири. Постійно необхідно контролювати курс маршруту по компасу, небесним орієнтирам.
- 3) Середня швидкість руху без вантажу 4-5 км/год, з вантажем 3-4 км/год. При підйомах рухатися рівномірно, заклавши руки назад, злегка нахилити тіло вперед. При крутих схилах більше 20 ° без вантажу рухатися не більше ніж 300 м. у годину, а з вантажем не більше 200 м. у годину, робити при цьому невеликі привали що години . При пересуванні по рівній місцевості необхідно робити 10-хвилинні перевали через кожні 2 год. У зимовий час швидкість руху зменшується й залежить від глибини снігу й швидкості вітру. Головним секретом підтримки високої швидкості є розумне поєднання руху й відпочинку.
- 4). При пересуванні слід дотримуватися ритмічності й глибини подиху через ніс. Ритм руху необхідно плавно збільшувати на початку й зменшувати за 3-5 хв. до зупинки.
- 5). На привалах необхідно перевіряти взуття, підганяти спорядження й одяг. Перший привал робиться через півгодини після початку руху.
- 6). При русі через кожні три - чотири дні варто влаштовувати привал на день. відпочити, підлатати одяг і спорядження, випратись, поновить запаси.

Подолання боліт.

Як правило, болотиста місцевість рідко буває однаково прохідною на протязі року. Головне, що потрібно знати, що поверхня болотистої місцевості дуже небезпечна й підступна, і переходити таку місцевість необхідно з усією обережністю. Якщо дозволяє час, то необхідно провести огляд місцевості, встановити характер і товщину ґрунту. У даній ситуації необхідно мати палицю, для промацування поверхні. При пересуванні по заболоченим місцям, шукайте купини й кореневища, на які можна наступати. Якщо таких купин нема, а обійти не можливо, то необхідно в найбільш твердих місцях настелити хрест на хрест гілок, жердин, очерету, і по такому настилі йти далі. Якщо ви провалилися в болото, то не вдавайтесь в паніку, не дригайтесь і не робіть різких рухів, оскільки в такому випадку вас почне засмоктувати ще сильніше. Необхідно обережно, опираючись на тичину і як би підтягуючись на ній дотягтись до очерету, трави, гілок. Вибравшись на поверхню, необхідно повзти "по-пластунськи" до берега. Щоб не провалитись, потрібно виготовити з підручних матеріалів болотоходи, які зменшать тиск на поверхню, за рахунок збільшеної площі.

Пересування в гірській місцевості.

Необхідно пристосовуватись до недостатчі кисню й вологого повітря, перепадам температури, підвищеної радіації. Пересування в горах повинне поєднатися із правильним режимом харчування і пиття. У зв'язку з підвищеними витратами сил, харчування повинно бути посиленим, і хоча б один раз на добу повинен бути прийом гарячої їжі. При русі пити рекомендується малими порціями із фляги. Питну воду в горах необхідно підсолювати. При переходах необхідно спокійно й глибоко дихати через ніс. При підйомах варто утриматися від розмов, а особливо від паління. Для відновлення подиху необхідно робити 5-ти хвилинні перепочинки. Крок при ходьбі повинен бути рівним. При підйомах тіло необхідно злегка нахилити, наступаючи на всю стопу. Спускаючись необхідно, нахилити корпус трошки назад. Якщо маршрут руху пролягає поза гірськими стежками, то нагору піднімаються зигзагом, ставлячи ноги боком. Проходячи підйоми ступайте обережно, щоб не зіштовхувати камені. Завжди майте при собі палицю, щоб опиратися на неї. При ходьбі по схилах з невеликою крутістю все навантаження як правило лягає на ноги. На схилах з більшою крутістю доведеться задіяти руки. Страховка при русі на таких схилах просто необхідна.

Що робити при лавинах і каменепадах.

Під час рясного снігопаду можуть виникнути сніжні лавини, в такій ситуації втриматись від переміщень. Якщо ж рухатися необхідно, то варто проявляти підвищену обережність. Сніжні лавини утворюються на схилах середньої крутості, оскільки на більш крутих схилах сніг не затримується. Лавинонебезпечні місця визначаються по великому скупченню снігу у підніжжя, по обламаних деревах і чагарниках. Улітку лавини частіше утворюються до опівдня, коли сніг підтає. Пересуваючись лавинонебезпечними схилами, варто вибирати гребені, скельні островці, дерева. По таких схилах рекомендується рухатися прямо нагору. Якщо ж є необхідність перетинання таких схилів, то робити це потрібно тільки по верхньому краю зони відриву лавини. При сході лавини вдалечині від вас, треба максимально швидко піти до більш безпечного місця й там закріпитися. Якщо ж часу нема, то треба прийняти таке положення, при якому ви не створюєте опір. Обов'язково оберігайте свої органи дихання від снігу, для цього використайте шарф, прикрийтеся шапкою, рукавицями або просто руками. Зберігайте почуття орієнтації в просторі, поки сніг не затвердів намагатись пробиватись назовні.

Місця каменепаду визначаються по скупченню каменів біля підніж схилів. Причини каменепаду криються в руйнуванні гірських порід, при сильних поривах вітру, руху тварин і птахів. Сигналом до початку каменепаду є стукіт каменю. Укриттям від каменепаду можуть служити виступи й перегини схилів.

Переправа по льоду

Основним правилом при пересуванні по льоду, є товщина льоду не менш 5-7 см., температура навколишнього повітря не вище -5°C і дотримання відстані між людьми, якщо ви йдете в складі групи, не менш 5 м. Найбільш тонкий лід під заметами, у стрімчастих берегів і скель, корчів. Якщо ви почули характерний хрускіт льоду, то негайно потрібно повернутися назад і спробувати знайти інший шлях через лід. Якщо ж лід став ламатися, то необхідно скинути із себе рюкзак і розпластатися на поверхні льоду і далі вже відштовхуючись ногами, обережно просуватися до берега.

Якщо ви провалилися під лід, то:

Вилізти можна двома способами: підтягтися за край льоду, як ви це робили б, якби забиралися з води в човен, або закинути на лід спочатку руку, а потім ногу, пересуваючи центр ваги на лід. Якщо температура тіла впаде на кілька градусів, з'являється тремтіння, далі можливе настання коми. При спаді температури до 21°C настає смерть. Далі необхідно запобігти втраті тепла, для цього першою справою необхідно зняти із себе весь мокрий одяг, незважаючи на холод. Мокрий одяг набагато швидше віднімає тепло в тіла. Роздягаючись, відіжміть шапку й знову одягніть, оскільки 50 % тепла залишає організм через голову. Далі віджимайте інший одяг і теж одягайте. Чим менше води залишиться в одязі, тим швидше він зігріється й почне зберігати тепло вашого тіла. У вас є година-дві на те, щоб прийти в себе, зігрітися і врятувати собі життя. Після того, як ви віджали речі, необхідно постійно рухатися.

Пересування в пустелі.

Рухатись по пустелі краще вночі, ввечері й рано зранку. Рухаючись по пустелі, уникайте переходів по глибокому піску або пересіченій місцевості. Пам'ятайте, відстань до якого-небудь орієнтира приблизно в три рази більша ніж ви бачите. Якщо ви потрапили в піщану бурю, лягайте на бік, спиною до вітру, прикрийте обличчя від піску. Притулок від піщаної бурі при русі по пустелі можна знайти на захищеному від вітру схилі пагорба. У денний час тіло добре прикривайте одягом. Носити треба довгі штани й сорочку з довгим рукавом, одяг повинен закривати максимальну площу тіла. В пустелі влучення палючих сонячних променів у голову небезпечніше опіків, які ви можете одержати, не прикривши тіло одягом. Носіть шийну хустку, щоб захистити шию від сонячних опіків. Одяг не повинен облягати тіло. Розстібати або знімати одяг і взуття тільки в тіні. Ретельно вистукати й витрусити взуття й одяг перш ніж надягти знову. Не робити зайвих рухів і переходів.

Щоб зберегти воду, намагайтесь не пити першу добу, пийте її маленькими ковтками, невеликими порціями. Якщо запас води закінчується, користуйтеся нею лише для того, щоб змочити губи. Бажано тримати в роті камінчик або жувати травинку для зменшення спраги. Солити їжу треба тільки у випадку, якщо є чим її запити. Якщо в організмі не вистачає води, то не варто їсти, бо їжа поглинає воду. Під час переходу не пийте воду, а тільки змочуйте губи, бо вода піде в піт! Якщо після нестачі води ви добули воду, то пийте її спокійно, спочатку змочивши тільки губи. Після довгого переходу не пийте воду одразу тільки сядете відпочивати! Організм має заспокоїтись, серцебиття врегулюватись, щоб вода не пішла в піт. Після того, як ви заспокоїтесь, тоді змочіть спочатку губи, а потім починайте пити воду маленькими ковточками. Для того, щоб вода заспокоїла спрагу набагато швидше, в неї бажано додати трошки лимонного соку, або лимонної кислоти, щоб з'явилась легка кислинка.

9. Що робити в грозу.

Не ховайтесь під дерева! Одразу лягайте на землю, якщо є канава чи поглиблення, то лягайте туди. Якщо відчуваєте, що волосся стало дибом, то нахиліть голову вперед і покладіть руки на коліна. Сядьте навпочіпки і здвиньте ступні разом, а руками закрийте вуха, щоб вас не приглушило громом. Якщо ви в печері, чи в будинку, то відійдіть від краю печери і вікон з дверима.

10. Джерело води

Відсутність води протягом доби (особливо в жарких районах) дуже негативно позначається на моральному стані людини, знижує її волюві якості, викликає швидку стомлюваність. У жарких районах без води людина може загинути через 5-7 діб, а без їжі при наявності води людина може жити тривалий час. Щоб знизити втрату вологи організмом, необхідно з'їсти 5-10 гр. солі й запити їх невеликою кількістю води. Навіть у холодних поясах для збереження нормальної працездатності людині потрібно близько 1,5-2,5 л. води на добу. Якщо кількість води, що втрачає людина, досягає 10% маси тіла в добу, настає значне зниження працездатності, а якщо воно зростає до 25%, то це приводить до смерті. Однак навіть при великій втраті води всі порушені процеси в організмі швидко відновлюються, якщо організм поповниться водою до норми.

Ознаки, що вказують на нестачу води в організмі людини:

1-5% - погане самопочуття, уповільнення рухів, сонливість, почервоніння в деяких місцях шкіри, підвищення температури, нудота, розлад шлунка.

6-10% - головний біль, поколювання в ногах і руках, відсутність слиновиділення, втрата здатності рухатися й порушення логіки мови.

11-20% - Марення, спазми м'язів, розпухання, притуплення слуху й зору, охолодження тіла.

При температурі навколишнього середовища повітря +30°C навіть 20-25% зневоднювання легше перенести, ніж зневоднювання в 10-15%, але при більшій високій температурі повітря. Допускається встановлення норми близько 40 мл/кг ваги тіла води в добу. У жарку погоду й при великому фізичному навантаженні потреба у воді значно зростає і може доходити до 4 л. у добу.

Очищення води

Найпростіший метод, це крапнуть 2-3 краплі йоду.

Вас повинна насторожити будь-яка водойма, якщо довкола неї немає зелені або валяються кості тварин. У пустелі озера зі стоячою водою стають солоними: воду з них перед вживанням необхідно дистилювати. Уникайте пиття сирі води (крім джерельної й із чистих гірських струмків), особливо з водойм зі стоячою водою, або за течією нижче населених пунктів.

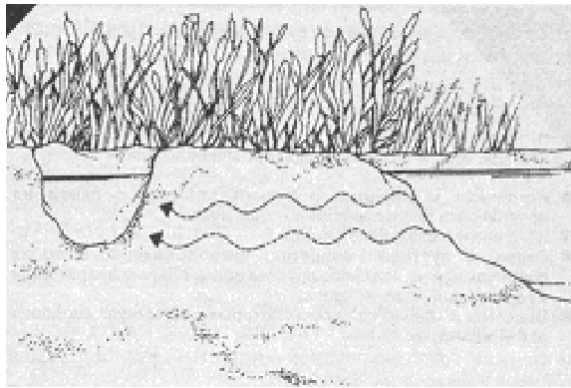

Рис.14.

Воду з будь-якої водойми необхідно знезаражувати. Самий надійний спосіб - кип'ятіння (8 - 10 хв.). Якщо рідина взята з підозрілого або сильно забрудненого джерела (що допускається лише в крайніх випадках), кипіти вона повинна півгодини. Продезінфікувати воду можна кристаликами марганцівки (до слабого рожевого фарбування води й дати їй постояти годину), таблетками пантоциду: 1 -2 таблетки розчинити в 1 л. води й витримати протягом 30 хв. Якщо вода сильно забруднена, дозу пантоциду треба подвоїти. При цьому каламуть осідає на дно, вода світлішає. Для дезінфекції придатний і 5% розчин йоду: 2 -3 краплі на 1 л води, добре перемішати й дати відстоятися протягом години. У середній смугі для стерилізації води можна взяти молоді гілки ялини, сосни, ялиці, кедра або ялівця звичайного з розрахунку 100-200 гр. на відро води й кип'ятити їх 30 - 40 хв. Потім туди ж кинути кілька шматків кори вільхи, дуба, верби або берези, прокип'ятити ще 10 -15 хв. дати охолонути. Після того як гілки й кора будуть вийняті з посуду, на дні виявиться бурий, погано розчинний осад. Воду обережно зливають до цього осаду, його вживати не можна!

Для аналогічних цілей придатна трава ковили, перекотиполя, деревію або фіалки польової з розрахунку 200-300 гр. на відро, з кип'ятінням 20 -30 хв.

Фільтрація води

Мутну, стоячу й болотну воду варто обов'язково фільтрувати. Існують кілька способів фільтрації води в польових умовах:

а - пропустити воду через ємність, заповнену піском, деревним вугіллям і дрібним гравієм;

б - пропустити воду через ємність, заповнену глиноземом і дрібним гравієм;

в - пропустити воду через шматки тканини, заповнені травою, піском і деревним вугіллям.

В обов'язковому порядку прокип'ятіть після цього воду протягом 10 хв., потім дайте їй відстоятися не менш 45 хв. і обережно злийте чисту воду, не збаламучуючи осад. У деяких випадках можна скористатися двома способами грубої фільтрації води, що дозволяє усунути деяких паразитів, але це не відноситься до більшості хвороботворних мікробів. Щоб профільтрувати воду, не маючи під рукою ніяких підручних засобів, можна скористатися власними штанами: пропустіть одну колошу в іншу, зв'яжіть їх унизу і насипте в штани пісок.

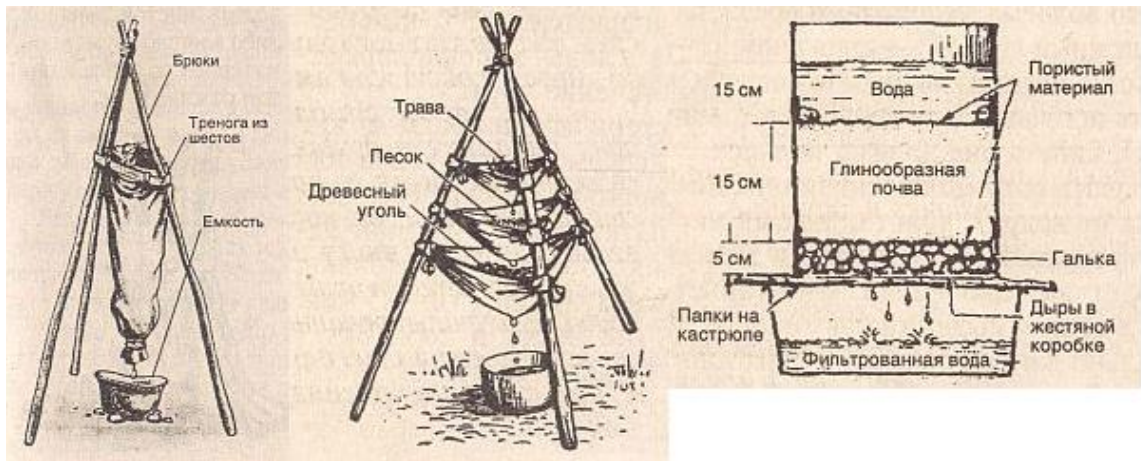

Рис.15.

Збір роси й дощової води

Використовуйте як можна більш широку дренажну поверхню для збору води в ємності. Яма в землі, обмазана глиною й накрита зверху, буде добре втримувати воду. Якщо у вас немає водонепроникного матеріалу, використовуйте для обкладки ями кору. Для збору води можна використовувати тканину, для цього обв'яжіть чисті речі навколо ніг і походіть по мокрій рослинності. Добуту в такий спосіб воду можна віджати або висмокати із тканини. Коли йде дощ, обв'яжіть тканиною дерево. Вода, що стікає уздовж стовбура, усмоктується тканиною й капає в ємність, підставлену знизу. Раннім ранком можна водити чистою лляною або бавовняною матерією по траві й потім віджимати її.

Конденсація

Дерева своїм корінням можуть забирати вологу з водоносного шару ґрунту, розташованого на глибині 15 м. Зав'яжіть поліетиленовий мішок навколо здорової гілки з безліччю листів або накрийте поліетиленовою плівкою зелений кущ і нехай рослинність проробить за вас всю роботу зі збору води. Випар з поверхні листів приведе до осідання конденсату на плівці. Простежте за тим, щоб горловина мішка перебувала вгорі. Вода буде збиратися в низу.

Сонячний дистилятор

Викопайте яму діаметром приблизно 90 см. і глибиною 45 см. У центрі розмістіть ємність для збору води, потім накрийте яму аркушем поліетиленової плівки й додайте йому форму конуса. Щоб крапельки води збігали вниз, зробіть нижню поверхню плівки шорсткуватою за допомогою каменю. Сонце нагріває повітря й землю, при цьому створюються водяні пари, вода конденсується на нижній поверхні плівки й стікає в підставлену ємність.

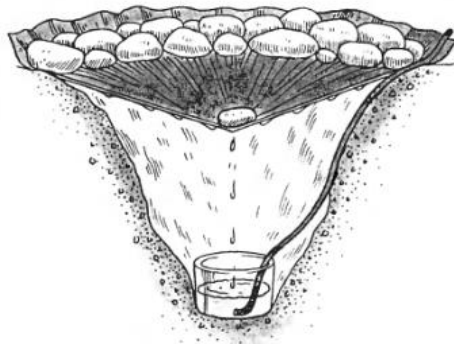

Рис.16.

Цей метод особливо ефективний у тих місцях, де вдень пече, а вночі холодно. За допомогою подібного дистилятора можна одержати до 550 мл. води в добу. Сонячний дистилятор виконує також функцію пастки.

Комахи й маленькі змії, притягнуті поліетиленовою плівкою, зсковзують у конус або забираються під ним в яму і не можуть звідти вибратися. За допомогою каменів або грузил пригорніть до землі краї плівки. Закріпіть ємність таким чином, щоб живність, що потрапила в пастку, не могла перевернути її. Якщо можливо, використовуйте сифон, щоб понизити рівень води в ємності й відвести воду, не порушуючи при цьому дистилятора.

Сеча й морська вода

Ніколи не пийте ні того, ні іншого. Але й те й інше в результаті дистиляції дає питну воду. Крім того, після перегонки морської води ви одержите ще й сіль.

Перегонка води

Опустіть трубку в горловину наповненого водою й закритого посуду, що поставлений на вогонь. Другий кінець трубки закріпіть в закупореній прийомній ємності, що повинна розташовуватися усередині іншої посудини, наповненій холодною водою для охолодження пару, що проходить через трубку. Трубки можна використовувати будь-які, наприклад, що становлять несучу раму рюкзака. Щоб водяна пара не випаровувалась в атмосферу, місця з'єднань закрийте грязюкою або сірим піском. Більш простий метод являє собою варіант пустельного дистилятора. Виведіть трубку із закритої посудини, у якій кипітиме забруднена або солоня вода. Інший кінець трубки розмістіть під сонячним дистилятором. Шматом жести, кори дерева або відігнутих вниз листком рослини накрийте посудину й починайте направляти пару в трубку.

Вода з льоду й снігу

З льоду виходить удвічі більше води, ніж зі снігу, при вдвічі меншій витраті тепла. Щоб одержати воду зі снігу, розтопіть невелику його кількість у казанку, а потім поступово додавайте в нього чергові порції снігу. Якщо ви заповните казанок повністю, то при таненні снігу на дні утвориться порожнина, що сприятиме прогорянню казанка. Поверхневий шар снігу дає менше води, ніж нижні шари. Морський лід солоний і не підходить для одержання питної води. Виключення становить лише старий лід. Він має блакитнуватий відтінок і відрізняється згладженими й округлими крайками. Чим глибше блакитний відтінок льоду, тим більше він підходить для одержання питної води. Свіжий морський лід має білий колір і гострі крайки. Однак не слід вживати старий лід зі згладженою поверхнею, що довго піддавався впливу солоного водяного пилу. Півметра снігу захищають від гамма-випромінювання так само, як і 2 см. сталі, 8 см. вологої землі або 5 см. бетону. Для одержання порівняно безпечної води можна брати сніг із глибини від 15 см. і більше.

Фільтрація води сонцем

Порядок дій:

1. Знайдіть чисту, прозору пластикову пляшку до трьох літрів.
2. Заповніть пляшку на три чверті чистою водою, або водою відфільтрованою через пісок, або що-небудь наявне під рукою.
3. Сильно потрясіть пляшку біля двадцяти секунд, щоб розчинити максимальну кількість кисню у воді.
4. Заповніть частину пляшки, що залишилася і закрийте.
5. Помістіть пляшку під вплив прямих сонячних променів на 6-8 годин. Світлий камінь, фольга або метал допоможуть прискорити процес.
6. У випадку хмарної погоди, короткого світлового дня або мутної води із суспензією часток, залишіть пляшку на вулиці на два повних дні.
7. Тепер вода продезінфікована (99.9% живих організмів було знищено) і придатна для пиття.

Сіль

Іншим важливим елементом, необхідним для виживання людини, є сіль. До складу нормального добового раціону входить звичайно 10 г. солі. Організм втрачає сіль із потом і сечею, і вам необхідно поновлювати цю втрату. Першими симптомами недостатці солі в організмі є м'язові судороги, запаморочення, нудота й втома. Щоб відновити сольовий баланс, варто розчинити в 500 г. води щіпку солі й випити цей розчин. Якщо запаси солі закінчились, а ви перебуваєте поруч із морем, то пам'ятайте, що літр морської води містить близько 15 грамів солі, але пийте її не в чистому вигляді, а розчиніть в більшій кількості прісної води, або випарте з неї кристали солі. Якщо є доступ до свіжих овочів, то вони містять достатню кількість солі, необхідну для організму.

11. Медицина

Гігієна.

Обтирання тіла губкою, змоченою водою, яка настояна на дерев'яній золі, забезпечить знезараження тіла з малою витратою води. На господарські потреби придатна вода, вистояна години дві й пропущена через високу ємність (бочку), заповнену дрібним піском. Загоряння не рекомендується, це збільшить наслідки підвищеної радіації. З метою профілактики хвороб у ротовій порожнині чистіть зуби на ніч здрібненою в пудру повареною сіллю, змішаною до пастоподібного стану з рослинним маслом. Для полоскання зубів після чищення (украї ретельного!) застосовуйте тільки фільтровану воду, а міжзубний простір на ніч очищайте соломинкою. Чорна дерев'яна зола також придатна, як зубний порошок, або як фільтруючий елемент на екстрені випадки. Перші два роки зберігайте у всіх максимально коротку зачіску, цим знизите нагромадження шкідливого пилу й паразитів. Гоління замініть вкорочуванням бороди ножицями, щоб не підвищувати проникність шкіри. Подбайте про те, щоб ваш будинок добре провітрювався й просушувався, у ньому не нагромаджувались побутові відходи. Обладняйте віддалений від житлового простору туалет. Частіше проводьте вологе прибирання (пил стане не тільки отруйним, але й радіоактивним), регулярно витрушуйте речі. По можливості забезпечуйте проникнення в будинок сонячного світла.

Натуральне знеболююче.

Тополя, Верба

Саліцин, що ви шукаєте, знаходиться у внутрішній корі дерева, також відомий, як камбій. Внутрішня кора фактично являє собою живу тканину рослини і знаходиться між зовнішньою грубою корою й твердою деревиною. Запах і смак кори тополі дуже нагадує аспірин. Можете розжувати жменю кори й проковтнути рідину.

Перша допомога при отруєнні

Для цього постраждалому треба дати 4-5 склянок теплої води (краще 1% розчин соди або 0,1% розчин марганцевого калію). Вода розріджує отруту, послабляє її дію. Потім викликайте блювотний рефлекс. Промивати шлунок рекомендується навіть через кілька годин після отруєння. Пізніше потерпілому треба давати гарне питво й зігрівати поперек. Посилене сечовиділення сприяє видаленню отрути з організму.

Саморобні репеленти.

Комарі не люблять запаху кориці, полинь, листя помідору, рябчачий жир. Пакет кориці залийте склянкою холодної води й прокип'ятіть в цьому розчині шматок марлі. Висушену марлю можна накинути зверху головного убору, повісити при вході в намет. Не виносять комарі й запаху камфори. Щоб вигнати комарів з намету, потрібно налити на гарячу сковорідку небагато камфори. У лісі можна приготувати мазь від комарів: у соснову смолу додають стільки ж вазеліну й ретельно перемішують. Така мазь відганяє комарів своїм запахом. У наметі можна розмістити кілька гілок полиню гіркої, гілки дикої горобини. Дим ромашки аптечної також відганяє комах. Потрібно пам'ятати, що на вологу шкіру комарі сідають в 2-3 рази частіше, ніж на суху. Де багато комарів, намет потрібно встановлювати на береговому укосі або високому відкритому місці, тому що комарі й мошкара бояться вітру. Наметове містечко захищається від комах димом.

На багаття кладуть зверху мох, сиру траву. Якщо консервну банку з паруючими вугіллями й мохом занести в намет, то можна викурити з нього комах, розганяючи дим по усьому наметі, двері при цьому потрібно відкрити. По закінченні описаної процедури намет щільно закривають. Можна зробити відвар з порею.

Полинь дуже добре допомагає від бліх і вошей!

Укус, або жалення.

Розчиніть в 1 склянці води 1/2 чайні ложки питної соди - і ви одержите гарний засіб, що допоможе швидко зняти сверблячку. Червоність, припухлість, сверблячка від укусів комарів, бджіл, ос зменшується, якщо змазати шкіру свіжим соком цибулі, листів петрушки, соком м'яти, нашатиричним спиртом. Укуси комах можна лікувати подорожником, для цього потрібно кілька листочків розім'яти й цією сирою масою змазати місця укусів. Добре допомагає сік кульбаб.

Лікування при укусі змії, скорпіона, або інтоксикації хімічними і бактеріальними отрутами.

Використовують коріння ятришника, з якого роблять кашку. Розрахунок - 1 столова ложка на стакан теплої води.

Кровоспинні засоби.

Кропива з розрахунку 2 столові ложки на стакан окропу, вистояти 2-3 години, випити на протязі дня в 3-4 прийоми. 10 грам сухої кори калини залити стаканом окропу, довести до кипіння, варити 10 хвилин і настояти 2-3 години. Калган з розрахунку 10 грам коріння до 100 грам води кип'ятить 20хв. Відвар має кровоспинну, болетамуючу і протизапальну дію. Використовується при внутрішніх кровотечах.

Лікування опіків.

Невеликий опік, без бульбашок, лікується поливанням холодної чистої води, а потім протиранням спиртом. Щоб вилікувати більш сильний опік необхідно узяти яйце і перемішавши, ретельно, жовток і білок намастити на вражене місце. Свіже листя або відвар подорожника, липи з розрахунку 1:10, сік лопуха, картопля.

Радіоактивне враження.

2-3 ложки висушених плодів чорної горобини залити залити кропом і настояти 5-6 годин. Приймати по пів стакана 4 рази в день перед їжею. Також допомагають: червоний буряк, обліпіха, зелений, чорниця (чай з листя і ягоди).

Підтримка саморегуляції.

- 1) коли прокинулись зранку, замість сніданку пийте багато сирої очищеної води;
- 2) після рясного питва (у тому числі ввечері) спорожніться навпочіпка;
- 3) на перший прийом їжі (ближче до обіду) споживайте те, що біологічно найбільш активне, це може бути мед, пророслі зерна;
- 4) по можливості починайте будь-яку трапезу з більш корисного;
- 5) пережовуйте все у два рази довше звичайного;
- 6) Їсти і пити треба в спокої;
- 7) поївши, уникайте активних переміщень, краще - відлежатись на правому боці мінімум сорок хвилин; опівдні відлежування сполучайте зі сном;
- 8) привчайте всіх дихати в будь-якій ситуації тільки носом;
- 9) весь прилягаючий до тіла одяг повинен бути вільний, в жодному разі не синтетичний; взуття - максимально просторе;
- 10) постійно оберігайте ноги від вогкості й переохолодження, для цього використовуйте другу пару взуття (щоб кожна встигала гарно просохнути) і надягайте кілька шкарпеток;
- 11) введіть сон - не менш 9-10 годин на добу ногами до екватора; якщо не спиться вночі, займіться справами, а виспитесь у той час, коли здолає найбільша сонливість. Особливо суворо дотримуватись усіх рекомендацій змушуйте вагітних і жінок, що годують груддю.

13. Зігрівання

Найкраще зігріває шерстяний одяг, або спеціальний термо одяг, синтетика для зігрівання не придатна. Не одягайтесь занадто тепло, при русі знімайте одяг, щоб не впітніти, а при простой одягайте його назад. Ніколи не лягайте спати в мокрій білизні і шкарпетках – захворієте. В стані спокою, гарячі зони це голова і тіло до паха, кінцівки зігріваються мало. У випадку активності – голова, долоні, обличчя і ноги. Обов'язково потрібно мати суху шапку, шкарпетки, взуття і рукавички!

Тремтіння - це захисна реакція організму. Тому рубайте або пиляйте дрова, присідайте, робіть нахили, постійно рухайтесь. Якщо ж ви перестаєте тремтіти й вам стало байдужим ваше положення, то значить настає друга стадія переохолодження, при якій змушувати рухатися не можна! При більш сильному замерзанні потерпілого необхідно роздягнути, укласти на теплоізолюючу підстилку й обкласти змоченими в гарячій воді шматками тканини, у крайньому випадку шарфами, светрами та ін., уклавши голову, шию, груди, живіт, пах. Не можна потерпілого саджати близько до вогню або опалювальних приладів, це лише пришвидшить його смерть! При сильному загальному переохолодженні нагрівання окремих ділянок тіла смертельно небезпечно! Обігрів повинен бути рівномірним і поступовим. Наприклад, біля багаття потерпілого треба саджати в тепловій подушці між вогнем і тепло відбиваючим екраном, але так, щоб йому не було сильно пекуче і обережно розтирати й зігрівати теплом власних тіл, поступово виводячи з небезпечного стану. Не очікуйте кінця зведення теплового притулку або розведення багаття, допомога повинна надаватися одразу й безперервно! Після того як потерпілий зігрівся й отямився, його потрібно напоїти гарячим солодким чаєм, якщо немає нудоти й блювання - нагодувати. Потім забезпечити повний спокій у теплі, у горизонтальному положенні, тривалістю не менше доби.

Найкращий енергоресурс для зігрівання - їжа. Коли у вас є їжа і вам потрібно зігрітись, мало просто поїсти, потрібно заставити організм викидати тепло, тобто рухатись, з рухом починається вбирання енергії їжі.

Сама енергійна їжа: хліб, шоколад, сир, масло, солодкий чай, кава. Запам'ятайте, в умовах холоду їсти потрібно багато!

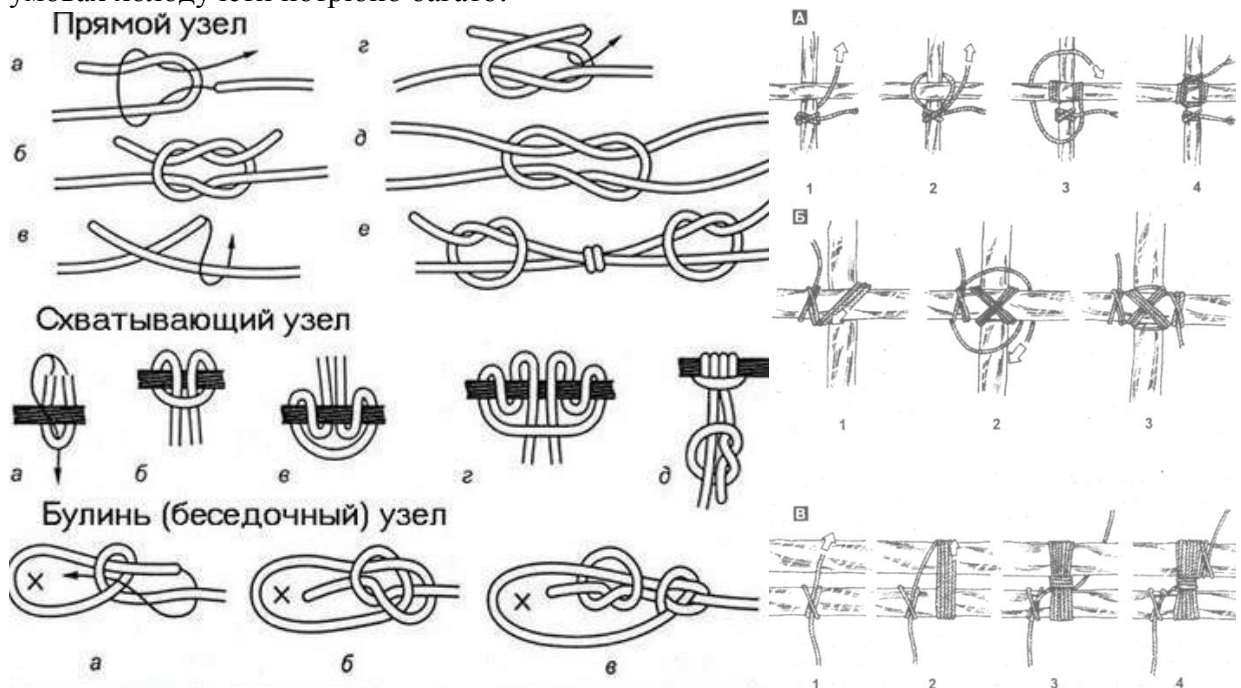

Рис.17.

Література, джерела:

- «Основи цивільного захисту і оборони населення», К.: УНДЦА «Зонд», 2014 р.//Білик А., Леончук І., К.: УНДЦА, 2014
- <https://www.youtube.com/user/Grigoryi1>

ПОСТАНОВИЛИ: винести А.Букету подяку із занесенням у протокол, рекомендувати оформити представлені матеріали у формі спеціального навчального модулю.

4. СЛУХАЛИ: Новини космології

По поверхні Венери раніше текли річки, вважає планетолог

Венера раніше могла являти собою багату водою, сприятливу для життя планету, згодом перетворилася під дією вулканічних вивержень в той розпечений куля, якою вона є сьогодні. Однак ця трансформація відбулася не за одну ніч. Сліди цього поступового перетворення можуть бути виявлені при дослідженні найдавніших структур венеріанській поверхні, які цілком доступні для спостережень.

Щоб зрозуміти, як відбувалося перетворення Венери з багатою водою планети в розпечений майже до червоного світ, дослідники звернулися до геологічними структурами, званим тессера. Тессери представляють собою великі рівнини, на яких спостерігаються складки і злами, що утворилися в результаті геологічної активності.

«На Землі така деформація гірських порід зазвичай не відбувається на поверхні - замість цього вона відбувається глибоко під землею, на багатокілометрової глибині», - розповів Річард Ернст, геолог з Карлтонського університету, Канада, і головний автор нового дослідження.

У своїй новій роботі Ернст показує, що тессери на поверхні Венери могли піддаватися в давнину впливу води, тому науковий інтерес представляє пошук слідів водної ерозії елементів тессер. Згідно Ернсту, виявлення таких слідів допоможе підтвердити гіпотезу про те, що мільярди років тому, коли формувалися тессери, температура на поверхні Венери була значно нижче (в даний час вона становить близько 450 градусів Цельсія) і по поверхні планети могла текти рідка вода.

Дослідження було представлено в березні на Конференції наук про Місяць і планети, що проходила в м Вудлендс, штат Техас, США.

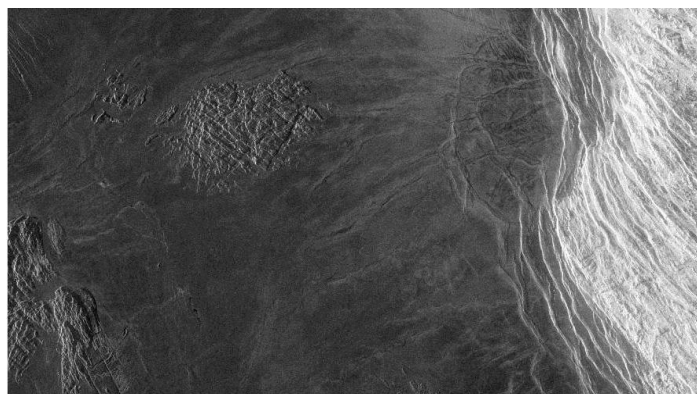

Рис.18.

Джерело: <http://earth-chronicles.ru/news/2019-04-13-127349>

ПОСТАНОВИЛИ: прийняти до відома, відмітити що накопичувані дані про умови на інших планетах все більше підвищують шанси віднайдення простішого, а можливо і організованого життя.

5. СЛУХАЛИ: Провідний експерт УНДЦА М. де Морт: Основи відео зйомки в умовах польових експедицій (ч.1)

Доповідь протокольовано як цілісний навчальний модуль у протоколі наступного засідання за браком часу.

6. СЛУХАЛИ: Відносно наступного Засідання. Запропоновано провести наступне Засідання Центру 13.03.2019 року.

ПОСТАНОВИЛИ: Організаційно підготувати наступне Засідання Центру 22.05.2019 року.

Голова координаційної ради Центру

к.т.н., доц. Білик А.

Другий заст. голови координаційної ради Центру, зав. інформаційно-технічного відділу

Кириченко О.